

1994, 160 X 125

ונוס, רישום וקולאז'

ונוס

בתערוכה בגלריה בכברי מככבת ונוס. היא נוכחת בציור מגילה לא גמורה שאורכה כ-8 מ', ברישום, תחריט וצילומי C.T. של המוח מעובדים במחשב.

הבחירה של אברהם אילת בצבעי השחור לבן, בטכניקות הרישום והתחריט מאפשרת תמצות, ראשוניות ואמירה משכנעת.

ונוס - צלמית פולחן פרימיטיבית שופעת איברים, איכלסה את יצירתו כבר משנות ה-60.

ונוס - האקספרסיבית נפגשת בצורות הנדסיות מוגדרות, רציונליות, שניות של "מהבטן מהמוח", מינוח מילולי שבחר אילת לתערוכה שהציג במזיאון ישראל.

ונוס - שדיה ובטנה המלאים, עושים אותה להתגלמות הפוריות והחושניות, סמל ארכיטיפי אוניברסלי, מושא הערצה, אמא אדמה.

ונוס - מאפשרת בחינת הזהות המינית, גברית-נשית.

אילת מגדיר את החלקים, יוצר יחסי גומלין בין צורות נפחיות עגולות לקווים זוויתיים חודרים. מסמן קווי מתאר, מחפש ומוסיף כתם. שתי המערכות - קו וכתם - שריוות בדו-קיום, מתארות היבטים של הגוף, המעבר מהשד אל בית הצלעות ומשם לבטן, למותן ולירך. הגוף מוצע כטריטוריה שעליה רשאי הצופה לכפות את הגדרותיו המשוערות שבין דמיון ומחשבה.

עניינו של אברהם אילת, כדבריו, ביצר הקיום, בסכנה ובמוות, בפחד, בפגיעות, בהשרדות ובמיניות. יסודות אלה העסיקו אותו בעבר ולבשו צורות שונות של ביטוי, חדרו בשנים האחרונות למערכת רב-שכבתית כוללת. בעקבות הרפתקת "המסע אל תוך המוח" נולדו צורות וסימנים שיש להם זיקה לציווליציות קדומות ולתרבויות פרימיטיביות, וגם לפולחנים של פריון ומוות, נושאים שהיו נוכחים תמיד ביצירתו.

דרורה דקל